

Lieta C-313/22

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2022. gada 11. maijs

Iesniedzējtiesa:

Elegktiko Synedrio (Revīzijas palāta, Grieķija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 28. janvāris

Prasītāja:

ACHILLEION, Società Alberghiera s.p.a

Atbildētāja:

Elliniko Dimosio

Pamatlietas priekšmets

Tiek apstrīdēts kādas palātas, kas ietilpst Revīzijas palātas sastāvā, lēmums, ar kuru noraidīta kādas sabiedrības prasība, kas celta pret Ekonomikas, konkurences un navigācijas valsts sekretāra lēmumu par finanšu korekciju.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu attiecas uz valsts tiesību normu, kas paredz absolūtu un ilgtermiņa aizliegumu nodot uzņēmuma – atbalsta saņēmēja nekustamo īpašumu.

Prejudiciālie jautājumi

Pirmais jautājums:

Vai atbilstoši tiesību normām, kas minētas: i) Regulas Nr. 1260/1999 30. panta 1., 3. un 4. punktā un Regulas Nr. 1685/2000 1. normas 1.9. punktā; ii) Regulas

Nr. 70/2001 4. panta 3. punktā; un iii) Regulas Nr. 1260/1999 38. pantā un 39. panta 1. punktā, Regulas Nr. 438/2001 4. pantā, Regulas Nr. 448/2001 2. panta 2. punktā, Regulas Nr. 2988/1995 1. panta 2. punktā, kā arī Regulas Nr. 659/1999 14. pantā, uzņēmuma – atbalsta saņēmēja pārdošana kopā ar tā nekustamā īpašuma aktīviem automātiski ir tik būtisks minētajam uzņēmumam līdzfinansētā ieguldījuma izmantošanas nosacījumu grozījums, ka tas pats par sevi attaisno tādu valsts tiesību normu, kas minēta Starptautiskās 2002. gada 19. augusta Dekrēta Nr. 192249/EYS 4057 18. panta 5. punktā (Ministrijas 2004. gada 12.-18. februāra Dekrēts Nr. 9216/EYS 916), kas paredz absolūtu aizliegumu ilgtermiņā nodot uzņēmuma – atbalsta saņēmēja nekustamo īpašumu, pretējā gadījumā paredzot pilnīgi vai daļēji atcelt atbalsta piešķiršanas lēmumu un pilnīgi vai daļēji atmaksāt piešķirto valsts atbalstu?

Otrais jautājums:

Vai tiesību normas, kas minētas: i) Regulas Nr. 1260/1999 30. panta 4. punktā; ii) Regulas Nr. 70/2001 4. panta 3. punktā un Reģionālā atbalsta pamatnostādņu 4.12. punktā attiecībā uz mazo un vidējo uzņēmumu – saņēmēju pastāvības principu; iii) Regulas Nr. 1260/1999 38. un 39. pantā, Regulas Nr. 448/2001 2. panta 2. punktā, Regulas Nr. 2988/1995 1. panta 2. punktā, 2. un 4. pantā, kā arī Regulas Nr. 659/1999 14. pantā, ir jāinterpretē tādējādi, ka nekustamā īpašuma aktīvu un paša uzņēmuma – atbalsta saņēmēja pārdošana, noslēdzot sabiedrības iekšēju vienošanos starp akcionāriem, lai garantētu tās rentabilitāti, neizraisa līdzfinansējuma darījuma būtisku grozījumu vai nepamatotu priekšrocību kādai no pusēm un tāpēc nav nelikumību vai atbalsta atgūšanas iemesls, ja vien ieguldījuma īstenošanas nosacījumi netiek grozīti un nodošana ir pakļauta juridiskam režīmam, uz kura pamata cedents un cesionārs ir solidāri atbildīgi par nodošanas brīdī pastāvošajiem parādiem un saistībām?

Trešais jautājums:

Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17., 52. un 53. pantā minētās tiesību normas un tiesiskās drošības princips kopsakarā ar ECPAK (pirmā) Papildu protokola 1. panta normām prasa, lai finanšu korekcijas un atbalsta atgūšanas pasākumi, kas minēti Regulas Nr. 1260/1999 38. panta [1. punkta] h) apakšpunktā un 39. panta 1. punktā, Regulas Nr. 448/2001 2. panta 2. punktā, Regulas Nr. 2988/1995 4. pantā un Regulas Nr. 659/1999 14. pantā, sasniegtu taisnīgu līdzsvaru ar atbalsta saņēmēja tiesību uz “mantu” aizsardzību, izraisot daļēju vai pilnīgu atbrīvojumu saņēmējam arī tad, ja darbības nodošanas rezultātā tiek konstatēts finansētās darbības būtisks grozījums vai netaisna iedzīvošanās?

Atbilstošās ES tiesību normas

LESD 108. panta 3. un 4. punkts un 109. pants.

Eiropas Savienības Pamattiesību harta (turpmāk tekstā – “Harta”): 16. pants, 17. pants, 52. panta 1. un 3. punkts un 53. pants.

ECPAK 1. papildu protokols: 1. panta 1. punkts.

Padomes Regula (EK) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV 1995, L 312, 1. lpp.): 1. panta 2. punkts, 2., 4. un 5. pants.

Padomes Regula (EK) Nr. 1260/1999 (1999. gada 21. jūnijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem (OV 1999, L 161, 1. lpp.): 4., 5., 7., 26., 27., 41., 43. un 57. apsvērums, kā arī 8. pants, 30. panta 1., 3. un 4. punkts, 38. pants un 39. panta 1. punkts.

Komisijas Regula (EK) Nr. 1685/2000 (2000. gada 28. jūlijs), ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz izdevumu kompensējamību Struktūrfondu līdzfinansētās darbībās (OV 2000, L 193, 39. lpp.), kas grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 448/2004 (2004. gada 10. marts): pielikuma 1. norma.

Komisijas Regula (EK) Nr. 438/2001 (2001. gada 2. marts), ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz vadības un kontroles sistēmām, ko piemēro no struktūrfondiem piešķirtajai palīdzībai (OV 2001, L 63, 21. lpp.): 4. pants un 7. panta 3. punkts.

Komisijas Regula (EK) Nr. 448/2001 (2001. gada 2. marts), ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz procedūru finanšu korekciju izdarīšanai palīdzībā, kas piešķirta no struktūrfondiem (OV 2001, L 64, 13. lpp.): 2. panta 2. punkts.

Padomes Regula (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV 2006, L 210, 25. lpp.): 105. panta 1. punkts un 107. pants.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 1783/1999 (1999. gada 12. jūlijs) par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (OV 1999, L 213, 1. lpp.).

Komisijas Regula (EK) Nr. 70/2001 (2001. gada 12. janvāris) par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem (OV 2001, L 10, 33. lpp.): 4. panta 3. punkts.

Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta [tagad LESD 108. panta] piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.): 1. un 14. pants.

Reģionālā atbalsta pamatnostādnes (OV 1998, C 74, 9. lpp.): 4.12. un 4.14. punkts.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Grieķijas Konstitūcija: 5. panta 1. punkts, 17. panta 1. punkts un 25. panta 1. punkta d) apakšpunkts.

Likums Nr. 3016/2002 sabiedrību vadības, atalgojuma jomā un par citām normām (*FEK A' 110*): 35. pants.

Ekonomikas un finanšu ministrijas 2002. gada 26. jūnija Dekrēts Nr. 179846/EYS.2830 (*FEK B' 999*).

Ekonomikas un finanšu un Attīstības ministru Starpministriju 2002. gada 19. augusta Dekrēts (*KYA*) Nr. 192249/EYS 4057 (*FEK B' 1079*), grozīts ar Ministrijas 2004. gada 12.-18. februāra Dekrētu Nr. 9216/EYS 916: 1.-5. pants, 8.-14. pants un 18. pants.

Civilkodeksa (turpmāk tekstā – “CC”) 477. un 479. pants.

Prezidenta Dekrēts (turpmāk tekstā – “Prezidenta dekrēts”) Nr. 178/2002 “Par pasākumiem saistībā ar darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašumtiesību pārejas gadījumā, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 98/50/EK” (*FEK A' 162*): 1. pants, 2. panta 1. ievilkuma a) un b) apakšpunkts, 3. panta 1. punkts un 4. panta 1. un 2. punkts.

Īss faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Ar Rietummaķedonijas reģiona ģenerālsekretāra 2004. gada 14. jūlija lēmumu Nr. 4334 pasākums “Atbalsts Rietummaķedonijas reģiona tūrisma nozares MVU, II paziņojums” tika iekļauts Rietummaķedonijas reģiona Operatīvās programmas 2000.-2006. gadam, ko reglamentē Regula Nr. 1260/1999 un Regula Nr. 70/2001, 4.2. pasākumā – “Atbalsts – Subsīdijas mikro-, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un vietējo produktu veicināšana”.
- 2 Minētajos apstākļos uzņēmums “*Gousios V. – Ntagkoumas G. AXE*” 2004. gada 10. maijā iesniedza Rietummaķedonijas reģionam pieteikumu, ar kuru lūdza, lai to iekļauj minētajā Ieguldījumu operācijā Grevenas pašvaldībā esošas viesnīcu struktūras pārkvalificēšanai un modernizācijai.
- 3 Ar Rietummaķedonijas reģiona ģenerālsekretāra 2005. gada 27. janvāra lēmumu Nr. 529 minētās sabiedrības ieguldījums tās viesnīcu struktūras “*AIGLI*” pārkvalificēšanai un modernizācijai tika apstiprināts un iekļauts atbalsta mazajiem un vidējiem uzņēmumiem shēmā un tematiskajā nodaļā “Tūrisms”, par kopsommu 201 900 EUR apmērā, kur kopējais atbalsts būs 90 000 EUR apmērā. Izdevumu finansēšanas sākuma datums bija noteikts uz 2004. gada 10. maiju, un pabeigšanas termiņš – 18 mēnešus pēc ieguldījuma apstiprinājuma datuma.

- 4 Ieguldījuma priekšmets bija kādas esošas viesnīcas būvstruktūru izbūve, rekonstrukcija un pārkvalificēšana un viesnīcas aprīkojuma un enerģijas ietaupījuma sistēmas piegāde. Projekta pabeigšana būtu radījusi trīs jaunas darba vietas.
- 5 Minētais 2005. gada 27. janvāra Lēmums Nr. 529 tika grozīts attiecībā uz atbalstītā uzņēmuma kapitāla daļām pēc kāda tā ar 2006. gada 20. septembri datēta pieteikuma, un 2006. gada 8. jūnija Pabeigšanas lēmumā Nr. 60654/2797 tika konstatēts, ka apstiprinātais materiālais labums bija izmantots lietderīgajā periodā un ka bija tikušas radītas trīs jaunas darba vietas.
- 6 Pēc minētā projekta pārbaudes darba grupa sagatavoja 2009. gada 5. novembra pārbaudes ziņojumu, kurā ierosināja no galīgā saņēmēja atgūt valsts subsīdijas par kopējo summu 90 000 EUR apmērā. Minēto summu uzskatīja par neatbilstīgu, jo, pārbaudot grāmatvedības dokumentus un subsidētās viesnīcu struktūras "AIGLI" darbības licences, tika konstatēts, ka 2006. gada 9. novembrī prasītāja to nodeva sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Gousios Vaivos – S.r.l." un tāpēc neesot ievērotas saistības nenodot subsidētā uzņēmuma nekustamā īpašuma aktīvus piecus gadus pēc lēmuma par ieguldījuma pabeigšanu pieņemšanas dienas, pārkāpjot minētā 2005. gada 27. janvāra lēmuma Nr. 529 7. panta 7. punktu (kas satur Starpministriju Dekrēta Nr. 192249/EYS 4057/2002 18. panta 5. punktam identisku normu).
- 7 Minētais pārbaudes ziņojums tika nosūtīts prasītājam, kas cēla iebildumus, kuri ar Rietummaķedonijas reģiona ģenerālsekretāra lēmumu tika noraidīti.
- 8 2010. gada 19. jūlija Memorandā Nr. 222, ko kompetentā persona nosūtīja Ekonomikas, konkurences un navigācijas valsts sekretāram, atbildot uz prasītājas lūgumu grozīt ieguldījumu programmas galīgo saņēmēju tā, ka jaunais uzņēmums, kas būtu pārņēmis ieguldījumu programmu, būtu sabiedrība "Gousios Vaivos S.r.l.", prasītāja esot tikusi informēta, ka pastāvēja saistības saglabāt nekustamo īpašumu līdz 2011. gada 8. jūnijam.
- 9 Tajā pašā memorandā tika ierosināts arī proporcionāli atmaksāt valsts subsīdijas summu, proti, atgūt kā nepamatoti samaksātu summu 82 500 EUR apmērā, jo no kopējās subsīdijas 90 000 EUR apmērā, ko prasītāja saņēmusi, bija jāatskaita summa par piecu mēnešu laikposmu, kurā prasītāja pārvaldīja viesnīcu struktūru atbilstoši saistībām saglabāt nekustamo īpašumu.
- 10 Vēlāk tika izdots Ekonomikas, konkurences un navigācijas valsts sekretāra 2010. gada 3. augusta Dekrēts Nr. 3411/A.PI.3704, ar kuru prasītājam tika noteikta finanšu korekcija par summu 82 500 EUR apmērā, kas atbilda 75 % no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) resursiem un 25 % no valsts resursiem ar Valsts ieguldījumu programmas (VIP) starpniecību, jo bija pārkāpts minētā Starpministriju dekrēta Nr. 192249/EYS 4057/2002 18. pants.
- 11 Prasītāja šo dekrētu apstrīdēja, sākotnēji ceļot prasību Revīzijas palātas Pirmajā palātā, kas ar pārsūdzēto spriedumu tika noraidīta.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 12 Savas apelācijas atbalstam prasītāja izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Regulas Nr. 1260/1999 30. panta 4. punkta un Starpministriju Dekrēta Nr. 192249/EYS 4057/2002, kas pieņemts, īstenojot minēto regulu, 18. panta 5. punkta kopsakarā ar samērīguma principu kļūdainu interpretāciju un piemērošanu tiktāl, ciktāl apstrīdētajā lēmumā esot uzskatīts, ka finansētā uzņēmuma nodošana veido automātisku iemeslu samaksātā atbalsta atgūšanai, nepārbaudot, vai ieguldījums faktiski ir būtiski grozīts attiecībā pret īstenošanas nosacījumiem un vai nav gūta nepamatota priekšrocība.
- 13 Ar otro apelācijas pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas procedūras būtiskās formas, it īpaši nav sniegts pamatojums un ir pārkāpta attiecīgā pierādīšanas kārtība, jo pārsūdzētajā spriedumā esot noraidīti prasības pamati, neizskatot pēc būtības prasītājas lūgumus šajā ziņā, proti, ka prasītāja nav guvusi nepamatotu priekšrocību no konkrētās nodošanas. It īpaši, no vienas puses, nodošana esot veikta sabiedrībai, kurā ir kapitāldaļas vienam no tās diviem biedriem, un tā esot bijusi nepieciešama ekonomisku un tehnisku sabiedrības rentabilitātes iemeslu dēļ, un, no otras puses, pati nodošana, ievērojot arī, ka tiek automātiski piemērots CC 479. pants – vispārēja valsts tiesību norma, kas regulē uzņēmumu nodošanu un paredz, ka cedents paliek solidāri atbildīgs ar cesionāru par nodotā uzņēmuma parādiem līdz pēdējā minētā vērtībai –, katrā ziņā esot garantējusi, ka sabiedrība pārņēmeja ilgtermiņā ievēros savas saistības.
- 14 Visbeidzot, trešais apelācijas pamats ir par Konstitūcijas 5. panta 1. punkta, 17. panta 1. punkta un 25. panta 1. punkta d) apakšpunkta, kuri garantē attiecīgi darījumdarbības brīvību un tiesības uz īpašumu, kopsakarā ar samērīguma principu, pārkāpumu. Tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini uzskatīts, ka minētās summas finanšu korekcija esot tikusi likumīgi noteikta prasītājai, kaut gan tā bija ievērojusi visas uzņemtās ilgtermiņa saistības un samaksātā atbalsta mērķis bija ticis sasniegts.
- 15 Grieķijas valsts lūdza noraidīt apelācijas sūdzību.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 16 Attiecībā uz apelācijas pirmo pamatu Revīzijas palāta plenārsēdē norāda: pirmkārt, Tiesas 2013. gada 14. novembra spriedumā *Comune di Ancona* (C-388/12, EU:C:2013:734) tika skatīts jautājums par Regulas Nr. 1260/1999 30. panta 4. punkta nozīmi un pastāvības principa nozīmi gadījumā, kad galīgais saņēmējs – valsts struktūra piešķir valsts pakalpojumu koncesiju trešai personai, kas arī ir valsts struktūra, nevis uzņēmuma nodošanas gadījumā, proti, kad atbalsta galīgais saņēmējs pilnībā atdod īpašumu un pilnīgi nodod to trešam privātam tiesību subjektam, kā aplūkojamajā lietā.
- 17 Otrkārt, 2019. gada 8. maija spriedumā *Järveläev* (C-580/17, EU:C:2019:391) Tiesa ir interpretējusi attiecīgās, bet ne identiskas normas, kas minētas Regulas

Nr. 1698/2005 72. pantā, lietā, kas attiecās nevis uz nodošanu, bet uz finansētā aprīkojuma nomu, proti, nevis aprīkojuma īpašumtiesību, bet aprīkojuma lietošanas un izmantošanas līgumisku koncesiju.

- 18 Treškārt, Regulas Nr. 1260/1999 41. apsvēruma un tās 30. panta virsraksts un formulējums sasaista darījumu finansēšanu ar pastāvības principu un, principā, nozīmīgās valsts tiesību normas tiek piemērotas piekļuvei finansējumam, pamatojoties uz Regulas Nr. 1685/2000 1. normu.
- 19 Ceturtkārt, kā apliecinājusi Tiesa 2014. gada 3. septembra spriedumā *Baltlanta* (C-410/13, EU:C:2014:2134, 38. un 39. punkts), Regulas Nr. 1260/1999 38. panta 1. punktā ir iekļauts neizsmeļošs to pasākumu saraksts, kas dalībvalstīm ir jāveic, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, ieskaitot pārvaldības un kontroles sistēmu organizāciju (Regula Nr. 438/2001), lai novērstu, identificētu un izlabotu pārkāpumus, savukārt Regulas Nr. 1260/1999 39. pantā ir konkrēti paredzēts, ka dalībvalstis pirmām kārtām ir atbildīgas par pārkāpumu izmeklēšanu, rīkojoties saskaņā ar faktiem par jebkurām nozīmīgām izmaiņām, kas ietekmē cita starpā arī palīdzības īstenošanas un pārraudzības nosacījumus, kā arī tām jāveic vajadzīgā finanšu korekcija.
- 20 Piektkārt, “pārkāpuma” jēdziens Regulas Nr. 1260/1999 38. panta 1. punkta, 39. panta 1. punkta, Regulas Nr. 448/2001 2. panta un Regulas Nr. 2988/1995 1. panta 2. punkta izpratnē ietver jebkuru Savienības tiesību un ar tām saistīto valsts tiesību pārkāpumu, kas ir ne tikai radījis zaudējumus Savienības budžetam, bet ir arī spējīgs to radīt, bez nepieciešamības atgūšanas vai sankciju pasākumiem (Regulas Nr. 2988/1995 4. un 5. pants) katrā ziņā izraisīt konkrētas finansiālas sekas (skat. 2020. gada 1. oktobra spriedumu “Elme Messer Metalurgs”, C-743/18, EU:C:2020:767, 67. punkts).
- 21 Sestkārt, Regula Nr. 70/2001 un Reģionālā atbalsta pamatnostādnes ietver arī normas par atbalstīto mazo un vidējo uzņēmumu ilgumu kā nosacījumu valsts atbalsta shēmu izslēgšanai no pienākuma ziņot Eiropas Komisijai; iespējama minēto normu neievērošana uzliek valstīm pienākumu atgūt atbalstu uz LESD 108. panta 3. punkta un Regulas Nr. 659/1999 14. panta pamata.
- 22 Visbeidzot, konkrētākas valsts tiesību normas, kas veidoja pamatu attiecināmībai uz prasījumu, proti, Starpministriju dekrētā Nr. 192249/EYS 4057/2002 paredzētie noteikumi, principā paredz absolūtu aizliegumu nodot saņēmējas nekustamā īpašuma aktīvus piecu gadu laikposmā no ieguldījuma pabeigšanas dienas, kas saimnieciskās darbības subjektam – pieteikuma iesniedzējam ir jāakceptē, lai viņa infrastruktūra tiktu iekļauta konkrētā atbalsta shēmā.
- 23 Plenārsēde uzskata, ka minētais juridiskais režīms ir jāinterpretē Hartas 16., 17., 52. un 53. panta gaismā, kopsakarā ar ECPAK (pirmā) Papildu protokola 1. pantu, kas pieļauj darījumdarbības brīvības un tiesību uz īpašumu ierobežojumus, lai sasniegtu leģitīmus valsts mērķus, vienlaikus ievērojot samērīguma principu. Iepriekš izklāstīto motīvu dēļ iesniedzējtiesa uzdod pirmo prejudiciālo jautājumu.

- 24 Attiecībā uz otro apelācijas pamatu Plenārsēde norāda, ka prasītāja uzskata par izšķirošiem apstākļus, kuros notika konkrētās darbības nodošana. Tā apgalvo: a) ka nodošana esot tikusi veikta, noslēdzot vienošanos starp sabiedrības biedriem un ka sabiedrību ir nodevusi prasītāja kā atbalsta galīgā saņēmēja sabiedrībai, kurā ir kapitāldaļas vienam no tās akcionāriem, lai garantētu tās finansiālo rentabilitāti un tās saistību izpildi ilgtermiņā; b) ka tā esot veikta saskaņā ar CC 477. un 479. pantu un Prezidenta dekrētu Nr. 178/2002, kas principā garantējot pārņēmušajā uzņēmumā esošo darba vietu aizsardzību un saglabāšanu, nosakot pārņēmušā darba devēja neierobežotu atbildību; un c) ka operatīvie un ekonomiskie nosacījumi Operācijas īstenošanai neesot mainījušies attiecībā pret atbalsta mērķiem saskaņā ar Regulu Nr. 70/2001 un Eiropas Komisijas Reģionālā atbalsta pamatnostādņēm, jo esot tikuši saglabāti gan uzņēmuma priekšmets – proti, viesnīcu struktūra, gan attiecīgās darba vietas.
- 25 Plenārsēde uzskata, ka tai ir jāskata iepriekšējā punktā izklāstītie prasītājas argumenti Hartas 16., 17., 52. un 53. panta gaismā, kopsakarā ar ECPAK (pirmā) Papildu protokola 1. pantu, kas iepriekš izklāstīts. Šo motīvu dēļ iesniedzējtiesa uzdod otro prejudiciālo jautājumu.
- 26 Visbeidzot, saistībā ar apelācijas trešo pamatu plenārsēde norāda, ka šajā lietā ir iestājušies šādi apstākļi: i) Regulas Nr. 1260/1999 attiecīgās normas ietver izplūdušus un neskaidrus juridiskos jēdzienus, kā “būtisks apdraudējums” un “nepamatotas priekšrocības”, kas pirmoreiz tika interpretēti tikai 2013. gadā spriedumā *Comune di Ancona*, un tad, citas regulas kontekstā, 2019. gadā spriedumā *Järveläev*; ii) konkrēto valsts tiesību normu gramatiskais formulējums satur absolūtu aizliegumu nodot atbalstīto uzņēmumu; iii) konkrētā nodošana notika tā rezultātā, ka uzņēmuma sākotnējie akcionāri noslēdza sabiedrības iekšēju vienošanos rentabilitātes iemeslu dēļ, kas principā attaisno atkāpi no parastajiem nodošanas nosacījumiem attiecīgajā tirgū; iv) minētā nodošana ir pakļauta CC 477. un 479. pantā un Prezidenta dekrētā Nr. 178/2002 minētajiem nosacījumiem, nemainot priekšmetu un struktūrai radītās darba vietas; v) atbalsta saņēmējs bija labticīgi jau iepriekš par nodošanu paziņojis kompetentajai valsts iestādei, kura spēja laicīgi pārbaudīt jebkuru pārkāpumu un to novērst; un vi) atbalsta atgūšana, šķiet, neatbilst Savienības budžetam radītu konkrētu un novērtējamu zaudējumu kompensēšanai. Vēl plenārsēde norāda, ka Tiesas 2016. gada 26. maija spriedumā “Ezernieki” (C-273/15, EU:C:2016:364) par korelētu lauksaimniecības atbalsta shēmu, bet ievērojot tiesisko regulējumu, kas neattiecas uz atbalsta saņēmēja ilgtermiņa saistību izpildi, tika apgalvots, ka atbalsta saņēmējs tiktāl, ciktāl tas neizpilda nosacījumus atbalsta samaksai (nosacījumi finansēšanai), principā neietilpst Hartas 17. panta aizsardzības jomā.
- 27 Plenārsēde uzskata, ka konkrētās lietas specifiskie apstākļi un Savienības un valsts atvasināto tiesību atbilstošās tiesību normas ir jāinterpretē Hartas 17., 52. un 53. panta gaismā, kopsakarā ar ECPAK (pirmā) Papildu protokola 1. pantu, un tiesiskās drošības principa gaismā. Iepriekš izklāstīto motīvu dēļ iesniedzējtiesa uzdod trešo prejudiciālo jautājumu.